

Ruptura

Persoana frântă: iată drama. Ilustrări ilustre de artă (involuntară) a rupturii interioare ne oferă creatorii înșiși de spectacol de teatru. Câtă distanță între chipurile persoanei..., tot atâta dramă. De prăpastia dintre splendidul *Don Juan à la russe* (Cehov) sau *Cazul Gavrilescu* (Eliade), pe de o parte, și *Inimă de câine* după Bulgakov (la Ploiești) pe de altă parte, spectacole ale aceleiași, indivizibil-frânt, Gelu Colceag, "se sparie gândul". (Și, vorba ceea, câtă lucidă "spăniere" de gând, tot atâta dramă.)

Să nu dramatizăm însă prea tare. Mai intră în discuție și publicul, diversele publicuri. Probabil că Gelu Colceag a "citit" textele lui Cehov și Eliade pentru un public inteligent, sensibil, un public de spirit înalt, iar pe cel al lui Bulgakov, pentru un public rău, otova, nevoiaș de hâhăială. Așa? E într-adevăr rău publicul nostru republican de la Ploiești? De-aceea îi aduce Lucian Sabados, directorul Teatrului "Toma Caragiu", pe Beatrice Bleonț, pe Andreea Vulpe, pe Felix Alexa, pe Gelu Colceag la

Ploiești? Ca să împlânzească publicul? Cu siguranță că nu. Nu publicul de la Ploiești e rău; rău e doar publicul (de oriunde ar fi el) pentru care a citit Gelu Colceag *Inimă de câine* de Bulgakov, el și coscenaristul (deopotrivă interpret) Radu

Gabriel. Am urmărit un public chicotit, râgâit, găjâit, mahalagit, câinit la inimă și repede gustătoriu de șuşanea.

Aşadar, vodevil antistalinist după balada transplantului de hipofiză de la câine la om? Pe cânticele pline de haz, debordând de haz, date în clocot și în petec de

Radu Gabriel? Ce-ar fi să analizăm puțin "procesul de dezumanizare"? Ce-ar fi să croșetăm puțin pe tema trecerii de la câinele cu inimă de om la omul cu inimă de câine? Sau pe cea a trecerii de la literatură la literatură proastă? Ce-ar fi să observăm "ironia corozivă"? Dar monstrozitatea denunțată a stalinismului?

Dar farmecul dens al amatorismului? S-ar putea aminti, desigur, jocul plin de vervă al lui Radu Gabriel în omul-câine Gogoloi, vorbirea dreaptă a lui Corneliu Revent (Profesorul), extrasele frumoase din "Recviemul" de Verdi... și s-ar încropi o

INIMĂ DE CÂINE după Mihail Bulgakov. Traducerea: Izolda Vârsta. Dramatizarea și adaptarea: Radu Gabriel și Gelu Colceag • **TEATRUL "TOMA CARAGIU"** din PLOIEȘTI • Data reprezentației: 29 ianuarie 1999 • Regia și ilustrația muzicală: Gelu Colceag • Scenografia: Liliana Cenean și Ștefan Caragiu • Muzica: Vasile Mihăilă • Distribuția: Corneliu Revent (Profesorul Preobrajenski), Ilie Gălea (Bormental), Radu Gabriel (Gogoloi), Raluca Zamfirescu (Zina), Ana Bart (Daria), Mihai Coadă (Schwonder), Oxana Moravec (Viazemskaia), Dragoș Câmpan/Mihai Răducu (Liapkin), Marian Despina (Tiapkin), Nuami Dinescu (Voznețova).

recenzieoară pe măsură.

În definitiv, acest spectacol Gabriel-Bulgakov (am totuși impresia că maestrul Colceag a fost împins undeva în planurile inferioare de autoritate artistică) cui se adresează? Nouă? După toate semnalamentele, **VOUĂ**.

Sebastian-Vlad Popa

Radu Gabriel și Ana Bart

